

Menkıbe: Bir Gözün Şükrü

Sevgili Peygamberimiz “sallallahü aleyhi ve sellem” şöyle buyuruyor: (Benî İsrail’de çok ibâdet eden biri vardı. Beşyüz yıl ibâdet etmişti. Deniz ortasında bir adada bulunuyordu. Allahü teâlâ ona tatlı su çıkarmıştı. Bir de nar ağacı yaratmıştı. Her gün nar verirdi. Âbidin duâsı üzerine Allahü teâlâ ruhunu secdede iken aldı. Şimdi hâlâ secde hâlinedir.

Kıyâmet günü, bu âbid diriltilir. Allahü teâlânın ihsânı ile mi, yoksa beşyüz yıllık makbul ameliyle mi Cennet’e girmek istediği sorulur. Âbid;

“Ben amelimle Cennet’e girmek isterim” der. Melekler, beşyüz yıllık kabul olmuş amelinin hesap ederler. Bu kadar amelin, sadece bir gözün şükrünü bile eda edemediği meydana çıkar. Melekler, cenâb-ı Hakk’ın emriyle Cehennem’e götürürler. O zaman âbid der ki:

- Yâ Rabbi beni fazlın ve ihsânınla Cennet’e koy!
- Ey kulum seni yoktan kim yarattı?
- Sen yarattın, yâ Rabbî!
- Senin yaratılışın, kendin tarafından mı oldu, yoksa benim ihsânım ve rahmetimle mi oldu?
- Senin rahmetinle oldu, yâ Rabbî!
- Seni bir adaya indirdim. Orada sana tatlı su yarattım. Senede bir defa meyva veren ağaçtan her gün nar bitirdim. Sonra ruhunu secdede iken almamı istedin, öyle yaptım. Bütün bunları senin için kim yaptı?
- Sen yaptın, yâ Rabbî!
- Benim rahmetim ve fazlım ile Cennet’e gir!)

Kaynak: Gençlerin Rehberi